Dosarul nr.1-512/2025; 1-25180981-51-1-31122025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

05 iunie 2026
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni,
Instanţa compusă din:
Preşedinte ședinței, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Alina PÎCĂLĂU
Apărătorului inculpatului, avocatul Anatolie BOBU
În prezența:
Părților vătămate Constantin DIACONU, Adrialina DIACONU
Inculpatului Alexandr MOISEI

examinând în şedinţă publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Alexandr MOISEI, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, studii medii incomplete, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, concubinaj, anterior judecat: - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 29.03.2022 a fost încetat procesul penal în cauza privind învinuirea lui Moisei Alexandr de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c) și d) Cod penai în baza Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.243 din 24.12.2021; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 03.02.2026 a fost încetat procesul penal în cauza privind învinuirea lui Moisei Alexandr de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c) și d) Cod penai în legătură cu expirarea termenului de prescrpție de atragere la răspundere penală, cetățean al Republicii Moldova, *de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:

Perioada de examinare a cauzei penale: 02.01.2026-05.06.2026;

Prin ordonanța din 22 aprilie 2026 s-a dispus punerea sub învinuire a lui **Alexandr MOISEI,** incriminându-i infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Ungheni, Alina Pîcălău, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoaşterea inculpatului, **Alexandr MOISEI,** vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar potrivit art.90 Cod penal executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani. Totodată, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1862 lei; corpul delict de lăsat în posesia proprietarului;

Apărătorul inculpatului, avocatul Anatolie Bobu, în dezbateri judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

a constatat :

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Alexandr MOISEI** la data de 21 august 2025, ora 21:30 min., în timp ce se afla pe una din străzile s.Alexeevca, r-nul Ungheni, care, potrivit art.131 alin.(1) Cod penal, constituie loc public, care, prin natura și destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, acționând cu intenție directă, dându-și scama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, din motive huliganice, încălcând ordinea publică, și anume regulile sociale și morale de conviețuire în societate, acționând cu obrăznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, având asupra sa un motoferestrău cu motorul pornit, a amenințat cu aplicarea violenței pe Diaconu Constantin și Ungureanu Ivan, invocând că-i va tăia, iar ulteriors-a deplasat în direcția ultimilor cu motoferestrăul pornit ridicat în sus, încercând să le aplice părților vătămate vătămarea integrității corporale sau a sănătății, iar când Diaconu Adrialina a intervenit pentru a-i stopa acțiunile, Moisei Alexandr Alexandr i-a aplicat ultimei cu motoferestrăul leziuni corporale, sub formă de excoriații în regiunea gambei stângi, excoriații în regiunea tălpii drepte, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect înțepător – tăietor, prin mecanism de lovire, alunecare și smulgere, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță de organul de urmărire penală, care se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății, fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. 202533D0249 din 26.09 2025.
2. În şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul, **Alexandr MOISEI**, fiind asistat de avocatul, Anatolie Bobu, a înaintat instanţei cereri prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364^1 Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
3. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că fapta incriminată există, constituie infracţiune, a fost săvârşită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăţilor fundamentale ale inculpatului.
4. De asemenea, instanţa a verificat autenticitatea declaraţiei de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364^1 Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoştinţă de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecinţele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.
5. În asemenea condiţii, cererea inculpatului, **Alexandr MOISEI,** de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală au fost admise, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364^1 Cod de procedură penală.
6. Inculpatul, **Alexandr MOISEI**, fiind audiat în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat aceleaşi fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.
7. Aşa, inculpatul, **Alexandr MOISEI**, a relatat instanţei că recunoaște vina. Îi pare rău de cele comise și sincer se căiește. Solicită să nu-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare.
8. Partea vătămată, Adrialina Diaconu, în ședința de judecată a declarat că nu are pretenții față de inculpat.
9. Partea vătămată, Constantin Diaconu, în ședința de judecată a declarat că nu are pretenii față de inculpat.

10. Procurorul în Procuratura Ungheni, Alina Pîcălău, și avocatul, Anatolie Bobu, cu cererea înaintată de către inculpatul, **Alexandr MOISEI**, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acestora.
11. Deşi inculpatul, **Alexandr MOISEI,** își recunoaște integral vina şi a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, vinovăţia acestuia este deplin dovedită prin probele administrate în faza de urmărire penală, printre care:
    - **Datele de fapt constatate prin declarațiile părții vătămate, Diaconu Constantin,** care a comunicat că este domiciliat în *****, unde locuiește împreună cu soția sa, Diaconu Adrialina, și cei șase copii minori. La data de 21.08.2025, în jurul orei 21:00 min.. împreună cu soția sa și doi dintre copiii minori a ieșit la plimbare. La o intersecție din localitate s-au întâlnit cu Ungureanu Ivan și Sîrbu Diana. În apropierea intersecției locuiește cu chirie, într-o casă Moisei Aliona, sora lui Moisei Alexandr.Îîn timp ce discutau pe trotuarul de pe marginea traseului, Ungureanu Ivan s-a retras puțin pentru a vorbi la telefon, moment în care a observat că acesta s-a enervat și a aruncat telefonul mobil în direcția gospodăriei unde locuiește Moisei Aliona, auzindu-se un zgomot specific deteriorării unui obiect. Toți cei prezenți și-au îndreptat atenția spre gospodăria respectivă, observând că Ungureanu Ivan a intrat în ogradă pentru a-și recupera telefonul. În timp ce Ungureanu Ivan se afla în curte, din locuință a ieșit Moisei Alexandr, având asupra sa un motoferăstrău pornit. Văzând aceasta și auzind cum Moisei Alexandr striga cuvinte necenzurate și amenința că îi va tăia, a intrat după Ungureanu Ivan și l-a tras de haine pentru a-l scoate din ogradă. După ce au ieșit în stradă, s-au ferit la o parte, deoarece Moisei Alexandr a ieșit și el în stradă cu motoferăstrăul pornit, ținându-l cu lanțul orientat în sus, aproximativ la nivelul umerilor săi. Moisei Alexandr s-a deplasat spre el și Ungureanu Ivan, continuând să adreseze amenințări și expresii necenzurate. În acel moment au intervenit soția sa, Diaconu Adrialina și Sîrbu Diana, care încercau să-l calmeze, solicitându-i să lase motoferăstrăul în jos și să nu sperie copiii. Moisei Alexandr reproșa că i-ar fi bocănit în geam, deși în realitate Ungureanu Ivan a lovit geamul cu telefonul. Acesta a continuat să strige și să amenințe. În stradă a ieșit și sora lui, Moisei Aliona, împreună cu copliul ei minor, care plângea și încerca să-l calmeze pe Moisei Alexandr fără succes. La un moment dat, soția sa a încercat să oprească motoferăstrăul, însă momentul exact în care Moisei Alexandru a coborât motoferăstrăul și a rănit-o pe aceasta nu l-a observat. Când s-a apropiat de Moisei Alexandr pentru a-l deposeda de motoferăstrău, a constatat că soția sa sângera în regiunea gambei piciorului stâng și în regiunea laterală a tălpii piciorului drept. Soția sa a reușit să oprească motoferăstrăul, iar el i-a aplicat o singură lovitură cu pumnul lui Moisei Alexandr în regiunea feței, moment în care acesta a scăpat motoferăstrăul din mâini. Diaconu Adrialina a transmis motoferăstrăul nepotului său, Mămăligă Dumitru. După aceasta, Moisei Alexandr a fugit în direcția grădinii casei lui Moisei Aliona, intrând într-un lan de porumb, unde s-a ascuns. Alte lovituri nu i-a aplicat. Ungureanu Ivan nu l-a lovit în niciun moment pe Moisei Alexandr. Ulterior, împreuna cu soția și copiii a plecat spre domiciliu. Nu cunoaște ce a facut Ungureanu Ivan ulterior, presupunând că a plecat și el acasă. Este posibil ca Moisei Alexandr sa fi apelat poliția, întrucât ei nu au sesizat organele de drept, cunoscând că acesta are probleme mintale și nu este la prima abatere de acest gen. Ulterior, fiind chemați la ofițerul de sector pentru audieri, soția sa a depus plângere pe numele lui Moisei Alexandr, menționând că din partea lor nu a existat nicio provocare, nu

au folosit cuvinie necenzurate și nu au avut intenția de a deteriora bunuri. La incident au fost prezenți: el, soția sa Diaconu Adrialina, Ungureanu Ivan, Sîrbu Diana, Moisei Aliona, fiul acesteia minor, precum și copiii minori ai familiilor respective. Acțiunile lui Moisei Alexandr au durat aproximativ două minute. A declarat că, deși personal nu s-a speriat, a perceput amenințările ca fiind reale și capabile să producă vătămări. întrucât Moisei Alexandr se deplasa efectiv spre el și Ungureanu Ivan, aflându-se la o distanță de aproximativ 4-5 metri. Anterior nu a avut conflicte cu acesta. Moisci Alexandr se afla în stare de ebrietate și este cunoscut în localitate pentru consum excesiv de alcool și comportament conflictual (f.d.29-30);

- **Datele de fapt constatate prin declarațiile părții vătămate, Diaconu Adrialina,** care a comunical că este domiciliată în *****, unde locuiește împreună cu soțul său, Diaconu Constantin, și cei șase copii minori. La 21.08.2025, în jurul orei 21:00, împreună cu soțul și doi copii minori a ieșit la plimbare. La o intersecție din localitate s-au întâlnit cu Ungureanu Ivan și Sîrbu Diana. În apropiere locuiește cu chirie Moisei Aliona, sora lui Moisei Alexandr. În timp ce discutau, Ungureanu Ivan s-a retras pentru a vorbi la telefon, s-a enervat și a aruncat telefonul mobil în direcția gospodăriei lui Moisei Aliona, auzindu-se un zgomot specific spargerii sau deteriorării unui obiect. Ulterior, Ungureanu Ivan a intrat în ogradă pentru a-și recupera telefonul. În acel moment, din locuință a iesit Moisei Alexandr având un motoferăstrău pornit. Soțul său a intrat în ogradă și l-a tras pe Ungureanu Ivan de haine pentru a-1 scoate afară. Moisei Alexandr a început să strige cuvinte necenzurate și să amenințe că îi va tăia, adresându-se tuturor persoanelor aflate în stradă. Moisei Alexandr a ieșit ulterior în stradă cu motoferăstrăul pornit, ținându-l cu lanțul orientat în sus, aproximativ la nivelul umerilor. S-a deplasat spre grupul de persoane, moment în care ea și Sîrbu Diana s-au apropiat de el, solicitându-i să se calmeze, să nu sperie copiii și să lase motoferăstrăui în jos. Acesta a continuat să strige și să ameninte. În stradă a ieșit și sora lui, Moisei Aliona, împreună cu copilul ei minor, încercând să-l calmeze, însă fără rezultat. Ea a încercat să oprească motoferăstrăul, întinzând mâna spre mecanismul de oprire. Moisei Alexandr a coborât motoferăstrăul și nu dorea să i-l dea, adresându-i cuvinte necenzurate, iar în acel moment, cel mai probabil involuntar, a atins-o cu lanțul motoferăstrăului în regiunea gambei piciorului stâng și în regiunea laterală a tălpii piciorului drept. A reușit să oprească motoferăstrăul și a încercal să i-l ia din mâini, moment în care s-a apropiat soțul său, observând că aceasta sângera. Moisei Alexandr a scăpat motoferăstrăul, iar ea 1-a preluat și 1-a transmis nepotului său. Ulterior, soțul său i-a aplicat lui Moisei Alexandr o lovitură cu pumnul în regiunea feței, iar acesta a fugit în grădina casei lui Moisei Aliona, intrând într-un lan de porumb. Ungureanu Ivan nu 1-a lovit pe Moisei Alexandru. După incident, împreună cu soțul și copiii a plecat spre domiciliu. Nu au sesizat poliția, cunoscând că Moisei Alexandr are probleme mintale și creează frecvent conflicte. Ulterior, fiind chemată la audieri, a depus plângere împotriva lui Moisei Alexandr, menționând că nu 1-au provocat, nu 1-au insultat și nu au avut intenția de a deteriora bunuri. La incident au fost prezenți: ea, soțul său Diaconu Constantin, Ungureanu Ivan, Sîrbu Diana, Moisei Aliona, fiul acesteia minor, precum și copiii minori ai familiilor respective. Acțiunile lui Moisei Alexandr au durat aproximativ două minute. Pe ea personal nu a amenințat-o cu răfuială fizică. Moisei Alexandru se afla în stare de ebrietate (f.d.34-35);
- **Datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Ungureanu Ivan,** care a declarat că este domiciliat în *****, unde locuiește împreună cu bunica sa. La

21.08.2025, în jurul orei 20:00 min., s-a deplasat de la domiciliul său la gospodăria soților Diaconu Constantin și Diaconu Adrialina. La poarta gospodăriei se aflau soții Diaconu și Sîrbu Diana. După ce i-a transmis banii lui Diaconu Adrialina, a mai rămas pentru scurt timp la discuții, după care aceștia l-au însoțit până la intersecție. Ajuns la intersecție, în timp ce discuta la telefon și fiind într-o stare de nervozitate, a aruncat telefonul mobil fără a calcula direcția, acesta ajungând în geamul gospodăriei unde locuieste Mămăligă Aliona, provocând deteriorarea acestuia. Ulterior, a intrat în ogradă pentru a-și recupera telefonul. La ieșirea din ogradă, a observat că din locuință ieeca Moisei Alexandr, fratele lui Mămăligă Aliona, care avea în mâini un motoferăstrău pornit. S-a retras lângă soții Diaconu și Sîrbu Diana, în timp ce Moisei Alexandr a ieșit în stradă cu motoferăstrăul în continuare pornit. Nu a putut observa exact cum ținea Moisei Alexandr motoferăstrăul, întrucât era întuneric, și nici nu a auzit ce spunea acesta, din cauza zgomotului produs de motorul utilajului. Fiind iritat de comportamentul agresiv al lui Moisei Alexandr și considerând că acesta reprezenta un pericol, a încercat să se apropie pentru a-l calma, însă a fost oprit de Diaconu Constantin. În apropierea lui Moisei Alexandr se aflau Diaconu Adrialina și Sîrbu Diana, care încercau să-l liniștească. La un moment dat, Moisei Alexandr a scăpat motoferăstrăul din mâini, fapt în urma căruia Diaconu Adrialina a fost rănită în regiunea picioarelor. Observând cele întâmplate, Diaconu Constantin s-a enervat și i-a aplicat lui Moisei Alexandru o palmă în regiunea feței, după care acesta a fugit spre grădina casei surorii sale. După producerea incidentului, toate persoanele implicate s-au retras spre domiciliile lor. A menționat că nu cunoaște cine a apelat poliția. A declarat că nu are pretenții față de Moisei Alexandru. De asemenea, nu își amintește dacă Moisei Alexandr l-a amenințat cu folosirea motoferăstrăului și nu cunoaște motivul pentru care acesta a ieșit agresiv în stradă. Nu poate preciza dacă rănirea lui Diaconu Adrialina a fost intenționată, întrucât se afla la o distanță de câțiva metri de locul producerii incidentului. A menționat că nu i-au fost adresate cuvinte necenzurate (f.d.39-40);

- **Datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Sîrbu Diana,** care a declarat că este locuitoare a *****, unde locuiește împreună cu membrii familiei sale. La data de 21.08.2025, în jurul orei 20:30, s-a deplasat în vizită la nepoata sa, Diaconu Adrialina, soția lui Diaconu Constantin, întrucât au copii care învață în aceeași clasă. Scopul vizitei a fost de a transmite banii colectați pentru manualele școlare. La întâlnire a venit și Ungureanu Ivan. Nu poate preciza dacă acesta se afla sau nu în stare de ebrietate. Ulterior, Diaconu Constantin a venit de la serviciu, iar după ce au stat împreună pentru o perioadă, cu toții s-au îndreptat spre stadion pentru a întâmpina copiii. În timpul deplasării, Ivan vorbea la telefon și era într-o stare de nervozitate și se certa. La un moment dat, fiind nervos, Ivan a aruncat telefonul mobil, care a ajuns în curtea gospodăriei ce aparține cet. Mămăligă Aliona. Ivan intenționa să intre în curtea respectivă pentru a-și recupera telefonul, însă nu a reușit, întrucât din curte a ieșit Moisei Alexandr, având asupra sa un motoferăstrău pornit, și a început să-i amenințe că îi va tăia. Alexandr se afla în stare de ebrietate. Împreună cu Adrialina a încercat să-1 deposedeze pe Alexandr de motoferăstrău, pentru a preveni rănirea vreunei persoane. În acest context, din greșeală și fără intenție, Moisei Alexandr a accidentat-o pe Diaconu Adrialina în zona piciorului. În cele din urmă, au reușit să îi ia motoferăstrăul din mâini și 1-au transmis surorii acestuia, Mămăligă Aliona. Între Moisei Alexandru, Diaconu Constantin și Ungureanu Ivan a izbucnit o ceartă verbală, în cadrul căreia părțiie și-au adresat reciproc

cuvitle necenzurate. Ulterior, Moisei Alexandr a fugit în curtea locuinței sale. Durata conflictului, din momentul în care a fost prezentă până la plecare, a fost de aproximativ 15 minute. Pe durata prezenței sale, nu au fost implicate alte persoane decât cele menționate. De asemenea, a declarat că nu cunoaște existența unor conflicte anterioare între Moisei Alexandr și soții Diaconu sau între acesta și Ungureanu Ivan, menționând că a fost plecată peste hotare o perioadă îndelungată (f.d.41-42);

- **Datele de fapt constatate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 21.08.2025, cu planșa fotografică,** prin care a fost supus cercetării locul, unde a avut loc conflictul și anume o stradă din ***** (f.d.12-13);
- **Datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de ridicare și examinare din 24.09.2025 cu planșă fotografică,** prin care a fost ridicat și examinat motoferestrăul de model „Worker DB 580 ECO". Ultimul are un lanț metalic amplasat pe șina motoferestrăului, cu husă din plastic de-a lungul șinei. Pe motoferestrău se observă urme de rumeguș de lemn, alte urme nu se observă (f.d.77-80);
- **Datele de fapt constatate prin examinarea raportului de expertiză judiciară nr.202533D0249 din 26.09.2025,** conform căruia la examinarca medico-legală în baza documentelor mcdicale pe numele Diaconu Adrialina, s-au constatat excoriații în regiunea gambei stângi, excoriații în regiunea tălpii drepte, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect înțepător-tăietor, prin mecanism de lovire, alunecare și smulgere, posibil în timpul si circumstanțele indicate în ordonanță de organul de urmărire penală, se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății (f.d.57-58);
- **Datele de fapt constatate prin examinarea raportului de expertiză judiciară nr.202537A0364 din 08.12.2025,** conform căruia la Moisei Alexandr, la moment, prezintă diagnosticul de „*****”. În momentele importante pentru cauză, Moisei Alexandr prezenta diagnosticul: „*****”. În timpul acțiunilor descrise în dosar, Moisei Alexandr nu a manifestat careva tulburări psihice temporare sau tranzitorii care să-l lipsească de discernământ, deci avea capacitatea de a conștientiza și dirija acțiunile sale, ceea ce denotă stare de responsabilitatc. Periculozitatea pentru societate nu este determinată de patologii psihotice. Nu se atestă necesitatea de aplicare a măsurilor coercitive cu caracter medical, se recomandă evidența în serviciul psihiatric de circumscripție. Reieșind din starea sa psihică, Moisei Alexandr este capabil de a conștientiza conținutul evenimentelor, a consecințelor acestora și este apt să facă declarații despre acestea (f.d.69-72).

Încadrarea juridică a faptei reţinute de instanţă în sarcina inculpatului

12. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală*, instanţa de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăţia inculpatului în fapta imputată.*
13. Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședința de judecată, instanța menționează că starea de fapt probată atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești prin încriminarea inculpatului, **Alexandr MOISEI**, a faptei imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictualității.

14. Instanța de judecată consideră că, probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.
15. În privinţa inculpatului, **Alexandr MOISEI**, a fost pornită urmărirea penală şi derulată cu respectarea legislaţiei procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art.6 al Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, inculpatului i-au fost aduse la cunoştinţă atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează acuzaţia, precum şi calificarea juridică care a fost dată faptei săvârşite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.
16. Instanța a administrat un material probator amplu pe baza căruia a constatat starea de fapt, precum şi vinovăţia inculpatului.
17. Aşadar, rezultând din toate probele expuse şi apreciindule din punct de vedere a pertinenţei, concludenței, utilităţii şi veridicităţii lor, examinându-le în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, instanța de judecată conchide că vina inculpatului este dovedită pe deplin şi stabilește că acuzarea corect a calificat acţiunile inculpatului, **Alexandr MOISEI**, în baza art.287 alin.(3) Cod penal care se referă la *huliganismul agravat,* adică *acțiunile intenționate care încălcă ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea unei violențe, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, dacă au fost săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

18. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88." CEDO a statuat că " (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art.6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).
19. Conform art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

20. Conform alin.(1) art.364[1] Cod procedură penală, *până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, iar potrivit alin.(7) art.364[1] Cod procedură penală, *în caz de soluţionare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispoziţiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător* (…)".
21. Conform prevederilor alin.(1) art.80[1] Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*
22. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal prevede pedeapsa cu *închisoare de la 3 până la 7 ani.* Respectiv, conform art.16 alin.(3) Cod penal, se consideră ca infracţiune **gravă**.
23. Potrivit prevederilor art.80[1] Cod penal, la caz se identifică noi limite de pedeapsă cu închisoarea și anume de la *2 ani 3 luni până la 5 ani 3 luni.*
24. La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, potrivit cărora *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod*. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.
25. Astfel, instanța menţionează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către acesta este gravă. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că raţionamentul, care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.
26. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social redus al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
27. Circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală a lui **Alexandr MOISEI** conform art.76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.
28. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpați care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.b) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

29. La stabilirea pedepsei pentru **Alexandr MOISEI,** instanța de judecată va ține cont de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, vârsta inculpatului, starea socială şi familială, nu se află la evidența medicului narcolog, se află la evidența medicului psihiatru cu diagnosticul de „*****”, la locul de trai se caracterizează negativ.
30. Conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei analizate în prezenta sentință, reieșind din caracterul infracțiunii săvârșite, care, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, lipsa antecedentelor penale, personalitatea inculpatului, instanța de judecată apreciază că în privinţa inculpatului, **Alexandr MOISEI**, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute art.287 alin.(3) Cod penal, urmează a fi aplicată pedeapsă sub formă de închisoare.
31. Potrivit art.72 alin.(3) Cod penal, *în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție*.
32. Având în vedere că infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, în comiterea căreia a fost recunoscut vinovat inculpatul, **Alexandr MOISEI**, face parte potrivit art.16 Cod penal, din categoria infracțiunilor grave, fiind comisă cu intenție, acesta urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.
33. În conformitate cu prevederile art.90 alin.(1), (2) şi (6) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. (2) Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.*
34. Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpatului, **Alexandr MOISEI,** ţinând cont de faptul că nu are antecedente penale, a recunoscut vina integral, se căiește sincer, a solicitat judecarea cauzei penale pe paza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, părțile vătămate nu au careva pretenții, instanţa de judecată apreciază că executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, stabilită acestuia, nu este raţională, și că acesta merită o șansă de a demonstra că corectarea lui este posibilă fără punerea în executare a pedepsei, motiv pentru care, potrivit prevederilor art.art.89 alin.(2) lit.a) şi 90 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar de a dispune suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului, **Alexandr MOISEI**, cu acordarea posibilităţii ca în perioada de probaţiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.
35. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanţele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, motivul şi scopul

celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

36. Luând în calcul argumentele indicate mai sus, deoarece implicarea condamnatului în mediul carceral şi neacordarea acestuia a unei şanse de corectare, ar fi în măsură să afecteze iremediabil valorile sociale şi morale ale acestuia, instanţa de judecată apreciază că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului, **Alexandr MOISEI**, pe o perioadă de probațiune, cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, să îndreptăţească încrederea ce i s-a acordat, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecinţele negative ale izolării de societate a inculpatului.
37. Raționamentul aplicării prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, precum și comportarea sinceră în cursul procesului.
38. În acest sens, reieşind din considerentele că inculpatul se căiește sincer de cele comise, a insistat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanţa de judecată consideră că, în raport cu principiul umanismului, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea reală a acestei pedepse ar fi prea severă şi lipsită de indulgenţă în raport cu circumstanţele cauzei, găsind astfel de cuviinţă că, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va avea drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea celui din urmă, cât şi a altor persoane. Or, la aplicarea legii penale se ţine cont atât de principiul individualizării răspunderii penale şi pedepsei penale – prevăzut la art.7 Cod denal, cât şi de scopul pedepsei penale stabilit cu precizie la art.61 Cod penal, dar şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, potrivit cărei legi *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*
39. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Măsura preventivă

40. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală**,** *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.*
41. Având în vedere aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, în privința inculpatului, **Alexandr MOISEI**, urmează să fie aplicată măsura preventivă, obligaţiunea de nepărăsire a țării, care se va menține până la devenirea definitivă a sentinței.

Corpuri delicte

42. Prin prisma art.162 alin.(1) pct.2) din Codul de procedură penală, *în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte*.
43. Astfel, prin ordonanța din 24.09.2025 (f.d.81) un motoferestrău de model „Worker DB 580 ECO" a fost recunoscut ca corp delict, care prin ordonanța din 24.09.2025 (f.d.83) a fost restituit Alionei Mamaliga pentru păstrare. În acest sens, instanţa concluzionează că aceasta urmează a fi lăsat în posesia Alionei Mamaliga după intrarea sentinței în vigoare.

Cheltuielile judiciare

44. În partea ce ține de solicitarea acuzatorului de stat privind recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de judecată reține ca fiind relevante speței prevederile art.229 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, potrivit cărora, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare*.
45. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Respectiv, instanța de judecată, raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, atâta timp cât ultimul a comis infracțiunile imputate, vina acestuia fiind dovedită indubitabil.
46. Acuzatorul de stat solicită încasarea de la inculpatul, **Alexandr MOISEI,** a cheltuielilor suportate în mărime de 2310 lei, motivând că legea nu obligă statul să suporte cheltuielile judiciare, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.
47. Astfel, luând în considerație că în cadrul cauzei penale s-a stabilit vinovăția lui **Alexandr MOISEI**, instanța de judecată menționează că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în susținerea solicitării înaintate sunt întemeiate, deoarece conform art.143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează şi în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.
48. Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de

stat, plăţile necesare pentru efectuarea expertizei şi alte plăți vor fi achitate din contul inculpatului în conformitate cu prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală.

49. Astfel, se reţine că expertizele judiciare au fost ordonate de către organul de urmărire penală, fiind acţiuni procesuale ce ţin de administrarea probatoriului şi formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării. În sensul dat, instanţa de judecată constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăţiei inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, prin efectuarea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului la momentul dispunerii, care ulterior urmează a fi încasate de la inculpat.
50. Instanţa de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului în beneficiul bugetului de stat suma de 2310 lei cu titlu de cheltuieli judiciare. Se menționează că temeiuri de liberare a inculpatului de la plata acestor cheltuieli, în speță nu au fost stabilite.
51. Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţă, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispoziţiile art.80[1] Cod penal, art.364[1], 384-385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

condamnă :

Alexandr MOISEI se recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal şi i se aplică o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui **Alexandr MOISEI** prin prezenta sentinţă se suspendă condiţionat pe o perioadă de probaţiune de 3 (trei) ani şi nu va fi executată dacă inculpatul în perioada de probaţiune nu va comite noi infracţiuni şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat, totodată, obligându-l pe **Alexandr MOISEI** să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent.

Se aplică în privinţa lui **Alexandr MOISEI** măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până la devenirea definitivă a sentinței.

Corpul delict, un motoferestrău de model „Worker DB 580 ECO” de lăsat în posesia Alionei Mamaliga după intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează de la **Alexandr MOISEI** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 2310 (două mii trei sute zece) lei.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Anatolie RUSU**